

се отговори положително, тогава само той трѣбва да се обърне къмъ онзи, отъ когото иска съдействие, съ думитѣ: Братко, азъ имамъ добъръ занаятъ, затова те моля да ми дадешъ възможностъ да ти услужа въ нѣщо, за да изкарамъ днешната си прехрана. Азъ мога и да копая, и да ора, и поезии да пиша. — Добре, азъ имамъ дъщеря, която обича поезията. Какво стихотворение ще ѝ напишешъ? — Ще ѝ напиша нѣщо хубаво за слънцето, за любовта. Следователно, човѣкъ трѣбва да бжде внимателенъ и когато дава, и когато иска.

Съвременнитѣ хора говорятъ за любовта, но тѣ още не я разбиратъ. Тѣ на всѣка стѣпка се критикуватъ, обиждатъ и считатъ, че не сж достатъчно оценени. Питамъ: Кои учени, или кои велики хора, отъ памти—вѣка до днесъ, сж били оценени? Кой поетъ, кой философъ, кой ученъ досега е билъ оцененъ, почитанъ или уважаванъ, както трѣбва? Всички велики хора сж умрѣли, а тѣлата имъ сж изядени отъ червеи. Каква почитъ е тази? И следъ всичко това надъ гробоветъ на тия велики хора сж съградени паметници. Тия хора може да сж велики, но не сж светии. Светитѣ не се нуждаятъ отъ паметници. Въ една отъ своитѣ поезии, Ботевъ казва: „Не Ти, Боже, Който си на небесата, но Ти, Боже, Който си въ сърцата.“ — Щомъ Богъ е въ сърцата на хората, нека тия хора Го проявятъ, всички да видятъ, че наистина Богъ живѣе въ сърцата имъ. Богъ, Който живѣе въ сърцата на хората, трѣбва да бжде силенъ: за три хиляди лева не трѣбва да се продава, за пари не трѣбва да се жени, нито да се самоубива. Той е господаръ на положението, господаръ на условията. Много отъ религиознитѣ хора, които минаватъ за Синове Божии, намѣсто да работятъ, да помагатъ на себе си и на ближнитѣ си, подаватъ ржка и просятъ. Срамъ е за човѣка на 20 вѣкъ да се самоубива, да проси, да го осжждатъ, да лежи въ затворъ и т. н. Срамъ е за тия хора да се гонятъ помежду си, че този вѣрва въ Бога, а онзи не вѣрва. Кой вѣрва днесъ въ Бога? Всички хора сж безвѣрници. Вѣрата изключва безвѣрието. Нѣкой казва, че вѣрва въ Бога. Който вѣрва въ Бога, той ще бжде подложенъ на изпитъ. Какъ? Ще му кажатъ да продаде имането си, да го раздаде на сиромаси и да тръгне да проповѣдва. Този е единъ отъ начинитѣ за изпитване вѣрата на човѣка. Питамъ: колко души въ България сж готови да изпълнятъ тази заповѣдъ? — Ами какво ще правимъ съ женитѣ и съ децата си? — И тѣ да дойдатъ съ